

Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Paulsen), og jeg skal heller ikke negte ham, at, naar man staar overfor Erfaringerne fra sidste Vinter, og der spørges om den hensigtsmæssigste Forbindelse over Storebelt under Isforhold og da om Muligheden af Anlæg for Færge og Skibe ved Halkfob og Knudshoved, vil et Beløb, anvendt til et saadant Anlæg, i og for sig strax paavise sig som endnu mere betydningsfuldt for Almeninteressen end 500,000 Kr. ved Syltholmen. Det er et Spørgsmaal, der jo fortjener Overveielse; men der er Ingen, der, efter min Formening, egentlig er nærmere til at pointere det end de, der have alle Raadene i deres Haand, Regeringens Medlemmer. De have ikke forlangt Havn ved Halkfob og Knudshoved eller noget Saadant, men man stiller sig velvillig — i en vis Forstand velvillig, om end paa Afstand — til de 500,000 Kr. til Syltholm, uden at der endnu er givet Oplysning om, at der ræffes en Haand fra den anden Side til Udsørelsen af en ny gennemgaaende Trafiklinie. Jeg forstaar ikke denne Ledelse af disse Forhold. Det er grumme rart at have en velvillig Regering, men jeg tror ikke, det er rart, naar Velvillien spredes sig saaledes til alle mulige Kanter og Kyster, saa at vi tilsidst ingen Ting faae udrettet for bare almindelig Velvillie. Deri har den ærebe sidste Taler fuldstændig Ret, at Forstærkningsfonden for Lolland-Falsterbanen snart oppises, og saa vil tilvisse den saakaldte bugnende Statstasse — en Fiktion forresten — faae at spøle, hvad Kommunikationsmidlerne paa Lolland-Falster ville trække. Dette maa tilvisse tages i Betragtning; ikke at tale om Digespørgsmaalet, hvor vi ganske vist have været indrømmende, men hvor de Paa-gjældende imidlertid selv bære langt mere, end man mange Steder bærer til Jernbaner, saa det skal jeg ikke tage med og skal holde mig til Kommunikationsmidlerne. Jeg vilde altsaa have ønsket med Hensyn til dette Forslag, at den meget ærebe Forslagsstiller kun havde benyttet det private Lovforslags Form som en anden Form for en Hørespørgsel og rolig taget sit Forslag tilbage, efterat den høitærede Minister havde talt, for hans egen Skyld og maaste ogsaa for Sagens Skyld. Jeg har ikke kunnet undlade at udtale min Tilfredshed med de Udtalelser angaaende denne Sag og private Projekter, som ere komne frem her. Skulde det være et Værel om en mere alsidig og virkelig paa Sagerne støttet Forhandling, end jeg synes der har gjort sig gjældende ved tidligere Forslag, vilde jeg hilse det med Glæde.

Forslagsstilleren (Lund): Jeg skal tillade mig at takke det ærebe Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Lauher); sjøndt han paa en vis Maade udtalte sig imod Forslaget, vare hans Bemærkninger dog saa gunstige med Hensyn til Forslagets videre Fremme, at jeg ikke kan Andet end bringe ham min Tak. Det ærebe

Medlem forundrede sig over, at jeg ikke ogsaa havde foreslaet, at der skulde anlægges en Bane fra Rødbby til Syltholm, da Haanen ellers ligesom vilde svæve i Luften, hvad jeg ogsaa selv gjorde opmærksom paa. Jeg vil dertil bemærke, at jeg er aldeles overbevist om, at, dersom der først bliver anlagt en Havn ved Syltholmen, saa vil et hvilket-somhelst Selskab, der har den sjællandske Bane, finde det at være i sin Interesse at forlange Banen til Syltholms Havn. Den lollandske Bane vil da langt bedre kunne betale sig i Tilfælde af, at en saadan Forlængelse finder Sted, end den for Diebliffet betaler sig. Det var dette, jeg sigtede til, naar jeg i mit første Foredrag bemærkede, at, ligesom det foregaaende Lovforslag, der her var for, gik ud paa at faae en Bane, der vilde føre til en Havn, saaledes gik dette Lovforslag ud paa at faae en Havn, der nødvendigvis vilde føre til en Bane. Hvad den internationale Forbindelse angaar mellem Norden og Sydskand, som man har tænkt skulde finde Sted ad denne Vej, saa tvivler jeg ikke om, at den vil udvikle sig saaledes engang i Fremtiden. Havnen ved Syltholmen vil have en stor Betingelse derfor, navnlig vil den have den væsentlige Betingelse, at den ligger ved et isfrit Farvand, hvor der saa at sige ikke engang er Drivis i generende Mængde. Medens paa alle andre Steder Farvandene ere belagte med Is, vil om Vinteren ad denne Vej en Forbindelse kunne finde Sted mellem Norden og Syden, som vil have en ikke ringe Betydning. Det ærebe Medlem for Christianshavn (Paulsen) gjorde adskillige Bemærkninger, som jeg dog skal opholde mig noget nærmere ved. Han kom saaledes med den Bemærkning, at Fiskeriet i Østersøen ikke havde den Betydning, som det har i Kattegat og Nordøen. Ja, det kan gjerne være, at Fiskeriet i Østersøen ikke har saa stor Betydning, jeg tror f. Ex. ikke, at der er synderlig mange Torst at fange i Østersøen, men Fiskeriet der vil alligevel have en overordentlig stor Betydning, thi der er mange Silb, og der kan fanges Rødspætter, Lax osv. Det, som Fiskeriet paa det heromhandlede Sted har bragt det til under de uheldige Forhold, hvorunder Fisserne for Diebliffet virke, at der aarlig er blevet solgt for 30—40—50,000 Kr. Fisk, tyder dog hen derpaa. Det ærebe Medlem for Christianshavn sagde, at, hvis det endda kun var en Baadehavn, der var foreslaet, kunde han gaa ind derpaa, men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at selv en Baadehavn vilde blive temmelig kostbar, dersom den skulde anlægges saaledes, at den ikke om ganske saa Aar tilsaende. Baadehavnen ved Kramnige blev anlagt temmelig billig, men hvad er Følgen? Den er, at den tilsaender Aar for Aar. For at en Baadehavn kunde være fri derfor, maa den føres langt ud i Dybet, og det vil koste Penge, det vil ikke blive saa ganske billigt, men hvad der derimod er al-